

230179

hēru

Keleivis Karaliāucziņe
kas Utarninā ištādams ka-
toj' ant hile kofis Pūsto
apšielotas su Pūstpinin-
geis ant Bertainio Metū
4 Egr. 9 Pf.

Keleivis

if

Jey kurfai dēl Keleivjo
Runigui Kurpaczini lā
rašyti norēti, tay jo Gro-
mata ji rās Karaliāucziņe
Löbenichtshes Hospi-
tal Nr 1.

Karaliāucziņas Broliams Lietūwininkams Zinēs parnešgs.

Nr 32.

Karaliāucziņe. 9. Augustā

1859.

8. Nedēldienēje po šw. Traicēs.

Evangelija: Matt. 7, 15—23.

Gromata: Rym. 8, 12—17.

Udymoš dwasīško Utgaitwinimo.

Apie Tiesds Waisiu.

Tiesā gimdo N'aphkanta.

Ogi kodel tai? Kadangi ji žmones sujūdina ir nerimastingais padaro jū Griekšē. Miegoti norisīs uš-
ftraukia Aplabā ir apšikloja Galwā, jeib jam Diena i
Akis ne šwiestu, ir ne nor, kad jam kas bilitu ir Gar-
sejima padarhtu; kas Griekšē toliaus miegoti nor, tas
ne meilauja, Tiesds Garšā girdēti, ney jōs Szwiesds
matyti, idant jis tūmi minau ne taptu pabudintas; o
kad ji kas ištudinēs, tay jis toks papykēs, ruzguš ir
apmaudingas, kaip tas, kurs imigēs purtinams per Ne-
nora tur pabusti.

Tiesa bey Pakajus turētu buti kaip Motina bey
Sunus. Pons Diems tūdu swienijēs per Praraka kal-
bēdams: mylēkit Wiernybē (arba Tiesā) bey Pakaju.
Zak. 8, 19. Bet kā Pons Diems swienijēs, tai žmo-
guš ne tur perširti. Be Tiesds bey Wiernybēs ne gal
ney jofio Pakajaus buti. Kaipgi gal du Kristuje su
fiks kitu i Wieng susijednoti, jey jūdu ne pirmjauš su
Kristumi Wienu pastoje? Urgi gal ir kofe tiesi Eynije
su kita lyg tokejau Eynije kofio Apškritumo Widurije
susitropiti, kuri pati Widuri Apškritumo n'atsēt? Kur
ney jofids Tiesds niera, cze niera Tikėjimo, nēs Tiesa
yra Tikėjimo Gruntas. Kur n'iera Tikėjimo, cze n'iera
ney Meilēs, nēsa Tikėjimas per Meilēs Darbus gyws
ēšgs issirodo. Kur n'iera Meilēs, cze n'iera Pakajaus;
Meile bey Pakajus yra Waisi to paties Medzio, beje
ir wiens ir tas patšai Waisius, kaip šw. Powils safo:
Dwasēs Waisius yra Meile, Dziugšmas, Pakajus.

O taciau tanken Pakajus toks perkreipts, jog jis
Tiesā persēkinēj, ir netikusis Sunus pastoja Razbai-
ninku sawo Motinds. Idant Grodas tikt Pakaju pa-
laikytu, tur Jonas Kristitojis, Upsakhtojis Tiesds, sa-
wo Galwā prapulditi. Kaipgi kalba Swietas? Jis

safo: Runigs šiam arba tam ne dūd Pakajaus. Ko
dēlgi taip? Todel, kadangi wiernasis Dusiū Rupinto
jis Tiesā per staczej iškalba. Powisam taip, lyg kaip
kad Tiesā Pakaju trikinanti ir ardanti, norint taciau
ney jofio tikro Ponui Diemui pamēgstanczio Pakajaus
ne gal buti, jey jis ne gruntawotas ant Tiesds.

Mano Szirdel, Melawims tam ney jofio tikro
patenkanczio Sajinēs Pakajaus ne dūs, bet tikt toki
kunīškā Drasuma ir griešņā Bebaimingystē. Bet to-
šai Drasumas yra tiesiaustis Kēlas Pēklona. To sau-
gofis! Ne welikis ney jofio Pakajaus su sawim patim
turēti, šēip tu is Tiesds ney jofio Pakajaus ne turēti
su Diemu. Niekados tu Ponui Diemui geriaus ne pa-
mēgsti, kaip patš sawē n'apsikēsdams; jey tu su sawim
patš n'ēsi pakajingas, tay su sawimi Pons Diems labay
didey pakajingas. Jey tu Tiesā n'apkenti, tai tu tūmi
išrodai sawo paties Metabuma. Tiesa i Szwiesā stato,
kas paslēpta yra, bet Piktā darģis ne kēnczia Szwie-
sybē. —

Tiesā promija tikrāji Pakaju, jey tu je n'apkenti,
tay tu n'apkenti sawo paties Pakaju; rasi bene kofē
Gēšā tu drasey ir be Baimēs galēsi sawo placziņu
Keliu eiti, ale galiāusey, o jey ne pirmjauš, tay norš
Smertiēs Udymoše, ir tam i Amziū Amziūs istoiant, ta-
wo Sajine pabūs, ir Spindulei šwencziausids ir amzi-
nōs Tiesds tamē gands, kad tu persigandēs ir drebē-
dams n'imanyši, ney kur dingti.

Aš jau širdingay nū to saugofūs, Tiesā n'apšēti,
kadangi toji manē myl, ir priēs je ne pasipriēšisu, ka-
dangi ji man atneša tikrāji Pakaju, i Amziūs paten-
kanti. Miels Prieteliau, daryš tu lyg taipojau, waikš-
czioš Tiesoje ir jeiēi klausyš, kur tu tikt su je susitiksī,
tay ji tamē padarēs walnu, pakajingu ir išganytingu.
Amen.

Kaip stow su Pakajumi?

Sau anday kalbējom, kad staiga padarytas Pa-
kajus labay n'istikims, o ir šendien su tūm ne geriaus
issimeizd; Kongresas dēl tikro Pakajaus Padarimo dar
wis n'iera susijēs, o ir wiš dar ne zinoma, ar wiš
auštieji Cyropōs Wēšpaczei ant to norēs sawo Pa-

suntinius nususti. Tam Tarpe yra tarp Esterreikiskiu bey tarp musu ne menkas Baidas pakiles. Esterreikiskis Biespats kaltin savo Upsakimuse, kurius jisai po Pakajaus Padarimo yra i Swieta isleides, savo Sudraugawotusius ir Prietelius — tai esti ypaczen mus, — kad tie 1) jam Bedoj ant Pagalbds ne pareje; 2) kad jis Prieteliams bey Sudraugawotiemsiems — tai esti Prusams, Englanderiams bey Rusams — i tq Dalyka besifikiant ir taikinant, butu dar prastesni Pakaju padaryti turjes, ne kaip dabar su savo Priesininku wienu sudereds. Tumi Esterreikiskis musu Princo Baldono Waldzia yra po wiso Swieto Aktu bjaurey apskelbes, ir ji pati skaudzen iartines, o todėl butu musu Princas pries aną savo Papyki dėl to isreikšti galęses. Ale jis musu Zemei Pakaju islaikyti norędams tai ne dare, bet jis tikt isdrukawodino per savo Ministerius wiskus Susirafimus Esterreikiskiu bey fitu Biespatysciu Ministeriu su musu Ministereis dėl fito Karo Dalyku, nu Pradzids, Karui dar be khlant, iki to Gese, kaip Pakajus padarytas tape. Is to Wiso gauna Swiets patirti,

1) kad Esterreikiskiei is pat Pradzids mus lyg kaip per Prywarta noręje primersti, ne tikray jiems pime Kare ant Pagalbds pareiti, bet Esterreikiskiams dar ir uz tai stoweti, kad jie savo Italiskases Zemes minau palaikyti gauše. Dėl fito Dalyko noręjo Esterreikiskiei is musu, kad musu Waiskai tujau is Pradzids pries Francuzus Kara pradetu. Ale musu Princas toktai n'apsieme. Jis berods jiems pasizadejo, ant Pagalbds pareiti, ale ne pirmjauš, kaip tikt tada, kad jie jau patys powisam n'istengse, pries savo Neprietelius atsiginti, ir tieji jau ant Woketjids Kubeziu pradese werstis. Nesa musu Princas tds Misliēs buvo, kad Esterreikiskiei uz savo Zemes pirmjausey patys kowoti turi, ir kad Prusams per staiga i fitu Kara besifikiant, Francuzai Esterreikiskius Italijoj palike butu musu Zeme apnikti galęse. Todėl musu Princas Baldonas n'apsieme, tujau is Pradzids i Kara traukti, ale jis ketino tai daryti, kad Reikals buses, ir kad Francuzai jau ant Woketjids Kubeziu, prie kuriōs ir didziausioji Dalis Prusu Zemes priklauso, pradese werstis; tada turęse Francuzai Dali savo Waisko pries mus atsusti o taipo galęse Esterreikiskiei, jey ne pirmjauš, pries savo Neprietelius atsiginti. Ale toktai Esterreikiskiams ne patiko, bet jie noręjo, kad Prusai jiems kaip ju Tarnai klaušytu, jiems liepjant uz juš kowotu ir wisa ju Bedq ant sawes usitrauktu. Toktai regima is Susirafimū Swietui šwiezen i Zinę parėjusiū.

Ale is tu Susirafimū ir dar

2) regima, kaip Esterreikiskis Ciecorius Pakajaus Padarime per Francusiski baises prisigaudinęs. Francuzū Ministeris Walewskiis buvo felis Dalykus sustates, ant kuriū pagal Francuzū Missi galęses Pakajaus Derėjimas padarytas tapti. Ale tas Pakajaus Derėjimo Uzmanims buvo taip statytas, kad Esterreikiskiei per tq bais daug butu prapulditi turęje. Wiens

fitu Dalyku buvo ir tasai, kad Esterreikiskiu Ciecoryste turinti wisaš savo italiskases Zemes pamesti. Ezitq Rastq nusunte Francuzū Ministeris Walewskiis Englanderiu Ministeriui Palmerstonui, idant tasai taji Esterreikiskiams i Zinę nusustu. Tasai taji nusunte sawo Pasuntiniui Wyno Mieste, o tas wél Esterreikiskio Ciecoriaus Ministeriui von Rechberg, kurs Italijoje ant Karo Wietds prie Ciecoriaus rados. Bet Esterreikiskis Ciecorius tq Pakajaus Uzmanima skaitydams, mislijo, kad tasai pareings is Sutarimo Englanderiu, Prusu bey Rusu. O tai ir buvo, ko Napoleons noręjo, butent, anq ant fitds klaidingds Misliēs uzwesti, jeib jisai ant anū triju Biespacziū papykes, Napoleono lengwesni Pakajaus Prisulima priimtu ir Napoleona per sawo Prieteli laikytu. Esterreikiskis buvo fitokiu Budu ir tikray i Spastus ięjes, kurius jam Napoleono Knyrste buvo dėjusi.

Ale dabar Esterreikiskis gaun patirti, kad ansai Pakajaus Derėjimo Uzmanims ne nu jo Prieteliu, bet nu Neprieteliu parejes, ir kad jis Prusu Waldzia neteisesy apskelbes. Nesa is anū naujesy isdrukawotu Susirafimū issireiskia atwiray, kad musu Princas noręjes toki Sutaikinima padaryti, pagal kuri Esterreikiskiei butu gawe wisaš sawo Zemes Italijoje palaikyti. Sakoma, kad Esterreikiskiei o ir fiti Woketjids Zmonēs, musu Wiernybe ispozindami, dabar ir meilingesni pries mus stojas, taipo, jog Esterreikiskis Ciecorius dabar galiausey iwelijes, kad Woketjids Festungoje Rastatt, Badu Did-Ercikystėje gulincioj, podraug su Esterreikiskies ir Prusisku Zalnieriu stoweti galētu, norint fita Zeisybe mums, kaip Keleiwjo Skaitytojei to nu pernay arba užpernay Meto atsimis, ifitol wis užginta tape.

Bet fitaipo issireiskiant, kaip kytrey Napoleons Esterreikiskius prigames, ir kaip jis wisa Swieta naramoj, kyla pries ji Nissitikejims is wisu Pusiu. Tau rodos dabar, kad ir Rusu Ciecorius Aleksanderis nu Napoleono Prietelystēs noris atsisakyti, ir wél glaudziaus prie musu Princo prisidraugawoti. Bet Englanderai lyg taipojau mums meilingiaus prisiartindami taisos ant Atsignnimo, kiek tikt imanydami, nēs jie namano, kad galiausey Napoleons ir juš bandyses Ragan imti. Napoleons toki Nissitikejima wisur matydams pradeda, kaip ispioley, Swieta is Naujo nutylinti ir uzmiginti. Jisai yra toki Upsakima isleides, kad jo Waiskai turi ant Pakajaus Stono statyti tapti. Dgi jis Zinę apie tai per sawo Pasuntini, Wardu Moustier (istariams „Mustje“) yra ir i Berlyną atsunte, is musu Priuco prasydams, kad ir jis sawo Waisk ant Pakajaus Stono statytu. Musu Princas, norint Napoleonu ne galima issitiketis, yra berods damadijes, kad didziausioji Dalis, Karui khlant itrauktujū Zalnieriu, Landwieru bey Reserwu, taptu paleista, ale taciau wisaš Waisko Itaisimas taipo padaroms, kad Priegadai kaip nors pasikeliant, trumpjauseme Gese wiskas wél ant Karo gatawa stoweti galētu. Nu Landwieru Batlijonū wisur Eztamai palaikomi, wisur jau

nieji Rekrutai pirmiaus, ne kaip kitais Metais, itraukiami ir ant Karo išmokinami, o ir iš Wiso stowisės Waiskas padaugsinamas, ir taip itaisomas, kad ne reiktu Karui kylant wisus Landwierus taip staiga itraukti. Arklei, per Wiršu esantieji, dar ne pardūdami, o ir ta Drausmė pasiliekt be stowinti, kad ne Wale, iš musų Žemės Arkliū per Rubeziu i kitas Žemes išgabenti. Targi wisas pasiliekt ant Abejės, bet dangiškas Wiešpatės te žegnoja Proce ir Apšidabojimą musų aukštojo Princo Waldono bey jo Ministeriū, kad jiems pasisektu, Swietui mielaji Pakaju išlaikyti.

Ant Paminėjimo musų Nabaštinko General-Superintendento Sartoriaus.

Szauksmams apie Swieto Karus, apie kuriuos mes ikišioley wis iš Wien sawo Prieteliams daug Žinės parnešti turėjom, jau Mazumą nutykus, norim dabar su sawo Pasipasafojimais nors Mazumeli ir ant Diemo Karalystės Rusidawimū nusikreipti. Ogi cze mes pirmajusey atsimenam, kaip Wiešpatės iš musų Tarmo pirm Trumpe tą sawo Tarną atėmęs, kuri jis Užweizdu ir wyriausiuju Wyškupu sawo ewangeliskosės Baznyczios musų Prusų Prowincioje buvo statęs, ir šitame aukštame Urėde per 24 Metus išlaikęs, ir per kuri jis mums šitame wisame Gzese taip daug Žegnonės sutękęs. Rods apie Pasimirimą musų mielojo Pono General-superintendento Sartoriaus mes jums jau sawo Gzėsu Žinę parsuntēm, ale toji buvo tik trumpa, ogi begu Dulasis iš musų Prieteliū meilitu apie ji dar daugiaus ko patirti, ne kaip kas tenay jau pasakota randas. Todėl mes ši Syki apie tą Dalyką daugiaus pasikalbėdami, nors kiek apie šitą musų mylimąjį Nabaštinkėlį, apie jo Amžį, Pasimirimą bey Palaidojimą apsiēmēm papasakoti.

Ernst Wilhelm Christian Sartorius buvo gimęs 10tąjį Meiį 1797 Hessū Did-Ercikystės wyriausiam Mieste Darmstadt, kur jo Tėws Mokitojis ir Prorekeris prie aukštojės Szuilės buvo. Waiselis budams, jis mokinosi labay stropsey ir wiernay, o Jaunikaitis pastojęs, štadierawo jis Wierdės Mokslus ant aukštojės Szuilės Hannoveriskame Mieste Göttingen. Vos 23 Metū sens, jau jis pradėjo Knygū rašyti ir išdrukawodinti, kuriomis jis i Romą prieš Swieto Retikėjimą ir perkreiptusius Mokslus ir pat aukšciausey Mokituju stojis. O tai ne buvo toks menkas Daiktas, bet macnus Liudimas šwentosės Dwasės Darbo jo Szirdyje. Nesa tū Gzės buvo kone ant wisų aukštųjų Szuilū šwentasis Raštas paniekintas ir Wietoje Diemo Žodžio Išdumojimai Kuniskajo Proto i aukšciausej Wietą pastatyti. Iš to ir atsiejo, kad šitam jaunamjam Mokitojui czystąjį Ewangeliją liuditi pradedant iš wisų Kampū Apjokas ir Paniekinimas prieš jį pasi-

kėle, tacziau jaunasis Sartorius to Wiso powisam n'atbojo. Jis buvo tikrosės Tiesos Spinduli i sawo Szirdi gamės, cze jam buvo Pons Tėzus kaip jo Išganytojis gyway apšreiskęs, ogi todėl jis jam budams Kartą prisizadėjęs ir jo Szluzboje pasiliko wiernas iki Galo, bet tasai jo Wiešpatės ir rupino, kad šitas jo wiernasis Tarnas, norint taip išsimeizdėjo, kaip kad jis ney jokio Mokitojo Urėdo ne gausęs, tacziau weikeny i tą pawadintas tape ir taip Progōs gamo, už sawo Tėzu dar labiaus liuditi.

Rusū Ciecorius, apie jaunąjį wikrujį Tiesos Liudininką Sartorių patirti gamės, pawadino jį Mete 1824 per Professeri ant aukštojės Szuilės Mieste Dorpat, jeib jisai tenay Sztabentus, i liuteriskus Kunigus besimokincziusius, mokintu. Tenay budams jis yra ne menka Pulkelį Jaunikaicziū ant tikrojo Kelio užvedęs, kurie pagal didziausejį Dali dar dabar kunigiskame Urėde Ponui Tėjui Dufeliū laimėti pasiprocewojas, ir sawo buwusiam wiernamjam Mokitojui už jo czystą Pamokslą dėkawoj. Ale musų Sartoriui ne pakąko, tik sawo Artybėje Mokinimo Urėdą pilnawoti, bet jis ir wis atškartodams isleido Raštū i Swietą, kurieš jisai nepaliautinay tikrąjį Ewangeliską Tiesą, kurę swietiskoji Išmintis wisur jau seney kiek imanydama apdangste, i Szwiesą statyti pasiprocewojos.

Wiens šitū jo Raštū turėjo tą Užrašą: „Mokslas apie Kristaus Personą bey Darbą.“ Szitas Raštas yra labay macnus, aiskus, czystas ir meilingas Liudimas ir tarp aukštay Mokituju o ir Nemokituju i didelę Garbę parėjęs; tasai jau yra šefis Kartus išdrukawotas, o ir i keles swetimas Kalbas išwerstas. Szitą Raštą buvo ir musų dabarnyškiasis Wiešpatės Karalius, tūczės dar Kronprincas budams, škaitęs parode taji sawo Tėwui, Nabaštinkui Karaliui, o tasai šitū Knygeliū Rašėjū taip labay pamėgo, jog jis ai ji paklausdino, bau jis ne norėtu apsiūmti, i Karaliaucz u per Generalsuperintendentą arba wyriausiji Wyškupą pareiti. Sartorius berods ne labay norėjo sawo Mokinimo Urėdą, kurs jam toks miels buvo pastojęs, i Szalį padėti, ir i toki istoti, kurs berods Swieto Ukisa rodės garbingesnis ir aukštesnis, ale tacziau pilnas Sunkenybų ir Klapatū, o tai ypaczey jau ir todėl, kadangi Karaliaus patys aukšciausieji Tarnai, Ministeri ir kiti prieš jį buvo, nekėsdami, kad toks Samybes Prietelis toki aukštą baznytiską Urėdą prie musų turētu gauti. Tacziau kadangi Karalius ant sawo Mislies pasiliko, o jis ir šaip iš Wiso išpazino, kad tai dangiškojo Wiešpaties Wale esanti, kuri ji i Karaliauczių wadinanti, tay jis priegtam dar numanydams, kad jisai ir šiczion gana Progōs turėjęs, už Pono Tėzaus Baznyczią pasiprocewoti, galiausey ir apsiēme, šitą Pawadinimą priimti. Jis parėjo i Karaliauczių, ir išlojo, 32 Metū sens budams i sawo aukštąjį Urėdą 5. Novemberi Mete 1835.

(Daugiaus pareis Num. 33.)

Drine Kulka.

Pirmą Pažangą Padarimo buvo Francuzai bey Sardynijai pradėję, Festungą Peshiera, pale Min-czio Upės gulincę, apgulti ir Kanulėmis apšaudyti. Ne idant jie žinę gautu, kaip Widuj tōs Festungos issiweizd, ir ant fokids Wietos weiklausy galima butu, ję iweikti, tay miens žmogus, Wardu Godard, su sawo Dr-Kulke gawo aukštay i Drą pasikelti ir taipo aukštay Wiršuj Miesto lėkdams, kur ji ney jokia Kulka ne galėjo prisikelti, aną Festungą apjwalgyti, ir potam žemyn nusileidęs papasakoti, ką jis iš sawo Aukštųjų mātės. Bet šitas Godards jau tanke yra šitokiū Wudu su Dr-Kulke per Drą lėkęs. Kaip toksai Lėkims galims, tai Kelewis jau Kartą yra pasakojęs, todėl šiczon tikl sekanti Mažumeli primisim. Tam Dalykui, toks žaks, iš Widaus tuščias ir rundins kaip koke Kulka arba Puslė, iš Szilkū padaroms ir taip išklejo-jams, kad cze ne gal ney joks Drs, ney Wėjas, ney Kwapas ney isiweršti, ney issiweršti. Potam šitas rundinas žakas papildomas arba pripucjams kaip koke dibele Puslė tokeis Garais, kurie lengwesni už Drą, aplink mus esanti, ir kuriame mes kwėpojam. Tada šita Puslė užrišama, ir budama lengwesnė už Drą, ji tame plaukia ir pasikelia aukštyn, kaip Dums, ir lyg kaip Malkos Pagalėlis i Wandeni imestas budams lengwesnis už Wandeni, tame plaukia. Bet prie anos Pu-slės pririšams toks didis Ryks, lyg koke Waltute, i kure gal Pors žmoniū isisėsti, ir taipo su ta Pusle aukš-tay i Drą pasikelti.

Brieš Dėles, ant želmeniu pasirodanczės.

Pabėk ant Lysiu, nū kuriū tu nori Dėles, tawo želmenis nuėdanczės, prawaryti, šen ir ten ne toli nū šits šitōs Krumutes drėgnū Samanū; i tasės susilend Dėles Pulkais o tu gali jeseš taipo šalin atimti. Bet Samanū Krumutes reik atšikartotinay wis šwiežes pa-dėti, tol, kol cze Dėliū randas.

Wisofia Žine.

— Apie musū Wieszpaties Karaliaus Pa-silaikimą gaunam patirti, kad tasai iš Wiso rokojant imanytins esąs. Karalius kalba apie musū Gėso Nu-sidawimus, Suirimus ir Priegadas tanke su aiskiu Špazininimu, ale taciau jam ir randas tokiū Adynū, Kuriosa jo Atmintis labay silpna issirodo. Dgi sakoma, kad musū Žemės Tėwelis ir pagal Kuną jau regimay

pasenęs ir sukritęs, ir Szirdzei šaudu matyti, kad jis sawo Sangsusijs Daržuse ant Lazdos pasiremdams Pa-majeliu aplinkuy waikščioj.

— Musū aukštasis Prusū Princas yra pirmaji Augustą i Miesteli Ems, ne toli Reino Upės gulinti, kuriame dabar ir Rusū Našlė Ciecorėne laikos, iškelia-węs, prie tošės apsilankytis, o podraugen tenay ir Swei-katōs Wandens wartoti.

— Francusiskosės Geitungos pasakoj, kad Ciecorius Napoleons Paliepimą esąs išdawęs, kad wisas jo Wai-škas turis ant Pažangos Stono statytas tapti. Dgi Francuzū Ciecorius yra ir miens aukštą Pasuntini, Wardu Moustier (istark „Mustjė“) i Berlyną at-suntęs, žinę apie šitą Apšėmimą ir musū aukštamjam Princui Waldonui parnešti. — Tay rods butu geray, ale kasgi ben Napoleono žodzeis ir Pasijadėjimais gal issitikėti?

— Elbingos ir Danškōs Apygarduse yra ši-me Gzese atšikartotinay pasutusiū Szuniū pasirodę.

— Wienam Kampe Szweiceriū Žemės yra Ro-pucziū Liga macney prasidėjusi. Prie musū apie ję dar Niekō niera girdimą.

— Gumbinēs Pons Regierungos Presidentas von Byern yra iš sawo aukštojo Uredo išstojęs. Wal-nybės Prietelei jam tiek Upmaudo yra padarę, jog jis ant Gato patš Paleidimo meilijo.

— Musū garbingojo Liuteriaus Sunus Jonas yra Karaliaucziuje Miesto-Rastininku buwęs, o po sa-wo Pasimirimo Karaliaucziaus Senmiescio (Altstadt) Bažnycioj palaidotas tapęs. Tam dabar ant tōs Wie-tōs, kur senoji Senmiescio Bažnyčia stowėjusi, tape Paminklas iš Akmens pastatytas.

— Sziods Wasarōs Iwanke tape Geitungosa mo-kinama, kad reikiant kas Ryktą Kopustū Lapą šwiežey nusilausti ir i Kepurę arba Muczę isidėti; tas Papas Galwā wėjings, jog Karštis ję ne gališ taip weik pa-zejsti. —

Pašidėkamojims.

Ponams Officierams bey Žalnieriams Gardeland-wierūbatlijono (Karaliaucziaus), kurie manę po Pasimi-rimo mano Wyro, Gardelandwiero Neumann, taip bagotingay gelbėję, mano širdingiausiąjė Dėkawonę sa-kan.

Našlė Neumann.

Preke Karaliaucziuje 8. Augustą.

Kwiėrzej 70—80 Sgr., šwiej. Rugel 40—46 Sgr., Miezet 32—35 Sgr., Awizos 23—28 Sgr., Zirnei, rain. — Sgr., balt. — Sgr., Szaudai 12 Sgr. už Centneri, Szien 15—20 Sgr. už Cent., šwiežios Koputės 18—21 Sgr. už Szep., šwiežus Swiežtas ant Turgaus perkams 6—7 Sgr. už Swarg.